

Прича о малом пуху
који није могао да заспи

САБИНА БОЛМАН КЕРСТИН ШЕНЕ

UNZIP

За Паулину и Јакоба

САБИНА БОЛМАН, рођена 1969. у Минхену, као дете је највише желела да постане принцеза. Уместо тога постала је глумица, синхронизаторка и ауторка, па тако с времена на време може да глуми принцезу, да јој позајми глас или пише о њој. Сабина Болман живи са својим мужем и двоје деце у Минхену. Прича о малом пуху је њена прва сликовница.

КЕРСТИН ШЕНЕ, рођена 1981. у Хану, студирала је комуникациони дизајн на Универзитету у Вуперталу. Током студија фокус јој је био на илустрацији код професора Волфа Ерлбруха. Иако је велики љубитељ оловке, креде и акварел боја, њен најбољи пријатељ је ипак графички таблет. Керстин Шене ради за различите издавачке куће, а такође пише и илуструје и сопствене књиге за децу. Живи у Хану, под будним оком једног крзненог клупка.

Аутор: Сабина Болман
Илустратор: Керстин Шене
Превод: Славица Јојић
Лектура и коректура: Тамара Ђуран
Прелом: Кристина Брачер
Уредник: Тамара Ђуран
За издавача: Асенета Хачко
Издавач: UNZIP, Суботица
Штампа: Ротографика, Суботица
Тираж: 1000

За прво српско издање © 2025 UNZIP, Суботица
Оригинално издање © Bohlmann, Sabine und Schoene, Kerstin:
Die Geschichte vom kleinen Siebenschläfer, der nicht einschlafen konnte
© 2015 Thienemann in der Thienemann-Esslinger Verlag GmbH, Stuttgart

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
ISBN 978-86-82950-34-9
COBISS.SR-ID 175841801

САБИНА БОЛМАН КЕРСТИН ШЕНЕ

Прича о малом пуху
који није могао да заспи

Стигла је јесен и време је за зимски сан.

„Треба да спавам седам месеци? Сееедам месеци?“, упита мали пух.

„Него шта, малени мој“, рече мама пух. „Нама пуховима је потребно много сна. Ми смо једине животиње на свету које могу тако дуго да спавају.

На то смо веома поносни. Пух који то не може – то није прави пух!“

„Али ја уопште нисам поспан!“, рече мали пух и показа мами своје широм отворене очи. „Видиш?“

Мама пух се насмеја.

„Уопште није тако тешко заспати.

Затвори очи и мисли на лепе ствари,
и видећеш како ћеш брзо заспати!“

Мали пух се прво окренуо улево,
па удесно.

Широм је отворио своја усташца и
покушао да зева. Али му није ишло.
Никако није могао да заспи.

Вртео се напред-назад
и тамо-амо.

„Пух који не може да спава није прави пух!”,
чуо је глас своје маме у глави.
Уздахнуо је дубоко.

„Шта се овде дешава?“, упита лисица.
„Не могу да спавам!“, пожали се малиша.
„Али, зар ти ниси пух?“
Мали пух климну главом. „Али ја уопште нисам уморан!“
„Онда број овчице!“, предложи лисица.
„Кад бројим овчице, ја прво огладним, а онда се уморим.
Хајде, показашу ти.“

Почели су да броје заједно: једна овчица прескаче ограду,
друга овчица прескаче ограду...

И тако су стигли до двадесет друге овчице која је прескочила ограду.
Лисица је постајала све уморнија... и на крају је заспала.
Али мали пух је и даље био будан!